

Běleč nad Orlicí

Kraj: Královéhradecký

Správní obvod: Hradec Králové

Nadmořská výška: 240 m n. m.

Počet obyvatel: 380

Adresa URL: belec.trebechovicko.cz

Okres: Hradec Králové

GPS souřadnice: 50.197984N, 15.942701E

První pís. zmínka: 1336 (685 let)

PSČ: 503 46

Okolí a příroda Běleč nad Orlicí

Okolí obce je hojně využíváno jako rekreační oblast. Okolí řeky Orlice se stalo pro svou přírodní krásu pro občany z města velmi přitažlivou a oblíbenou lokalitou a pozvolná výstavba chat vyústila v budování chatových osad. K nejznámějším patří Osada U Kováků.

Velmi zajímavá přírodní památka je Krytý dub, který se nalézá v lese poblíž lesní cesty z Bělče do Bělečka, přibližně v její polovině. V roce 1897 byl upraven do současné podoby. Při kácení byla ponechána jeho spodní část do výše 2,7 m, byl upraven vykotlaný vnitřek a připevněna stříška. Dub měřil v obvodu úctyhodných 4,58 m.

Přírodní park Orlice byl vyhlášen k ochraně krajinněsky pozoruhodné říční nivy a její cenné přírody. Rozlohou 11 462 ha patří k nejrozsáhlejší územím této kategorie u nás - sleduje tok Divoké Orlice od hranice chráněné krajinné oblasti Orlické hory v Klášterci nad Orlicí, tok Tiché Orlice od Mladkova po soutok obou Orlic a spojenou Orlici až do Hradce Králové v celkové délce asi 200 km.

Přírodní park leží v rozpětí od 227 m n.m. při ústí Orlic do Labe až po cca 500 m n.m. v údolí Orlických hor. Na horních tocích jsou říční nivy obou zdrojnic poměrně úzké, někde jen několik desítek metrů, na dolním toku, kde se krajinný ráz parku mění od podhorského k nížinnému, se niva výrazně rozšiřuje. Řeka Orlice, zvaná též spojená Orlice, patří k nejvydatnějším východočeským přítokům Labe.

Hodnota přírodního parku je dána skutečností, že Orlice nebyla v minulosti vystavena tak drastickým zásahům (regulacím, pozemkovým úpravám v okolí apod.) jako mnohé jiné naše řeky. V široké nivě na dolním toku se zachovaly říční meandry, slepá ramena a odstavené tůňe s hojnou vegetací a zvířenou, provázené břehovými porosty a rozptýlenou stromovou i keřovou zelení. Současná polokulturní krajina s loukami i porosty tzv. měkkých luhů s bažinami, olší, vrbou a dalšími dřevinami je výsledkem přirozeného vývoje a lidské činnosti již od poloviny prvního tisíciletí n. l. Až tlak zemědělské velkovýroby v 70.-80. letech 20. století vedl k rozšiřování orné půdy a k likvidaci květnatých luk, rozptýlené dřevinné zeleně, tůňe a mokřadů. Důsledkem byla také mohutná eroze půdy při povodních, které jsou po úbytku lesů v pramenných oblastech Orlických hor častější a intenzivnější.

V posledních letech však dochází k postupné obnově přirozeného rázu říční nivy (k její tzv. revitalizaci) a ke zlepšení protierozní ochrany obnovou trvalých travních porostů.

